

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym pa-
pierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER} 80. Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 2 PAŹDZIERNIKA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 05 r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
7	27 5, 932	+10. 2	100			
1. 12	„ 6, 815	+12 3	100	zachodni słaby	chmury	
3	„ 6, 686	+13 4	92	połud: sa. średni	pogoda z chmur:	
9	„ 7, 368	+10. 7	99	„ „ słaby	„ „	

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 17 września. — Dnia 14 przewo-
dniczył król radzie ministrów, a dnia 15 pra-
cował kolejno z ministrami Molé i Gerard.
Dziś po godzinie 2giej pojechał do Neuilly,
dla odbycia przeglądu tamtejszey gwardyi na-
rodowej, do której przyłączą się gwardye z
innych gmin. Królowa i Panna Orleans (sio-
stra J. K. Mości) siedziały w powozie na przo-
dzie, a sam król w tyle. Dwa czterokonne
powozy szły za sześciokonnym królewskim z
officerami orszaku i damami królowey. Kró-
lestwo Ichmość w ciąg u całej podróży, ra-
dosnemi okrzykami witani byli.

Wczoraj J. K. Mość obecnym był z ca-
łą rodziną swą na powtorném wystawieniu
tragedyi *Junius Brutus*. Teatr zupełnie był
widzami. Król znajdował się w pięknie przy-
braney łoży w środku gal ryi. Orkiestra za-
grała za przybyciem króla pieśń: „*Ou pri t
o... ette mieux, qu'au sein de sa famille?*” któ-

rą publiczność z nieograniczonemi oklaskami
przyjęła. Często przyklaskiwał król pięknym
wierszom autora. Gdy opuszczał teatr, towa-
rzyszyl mu okrzyki: *Niech żyje Król, niech
żyje Królowa!* Gwardya tylko narodowa
czyniła służbę wojskową w teatrze.

Wczoraj zawieszono zostały w domu in-
walidów zdobyte przez woysko afrykańskie,
chorągwie. Gubernator tego domu, marszałek
Jourdan, miał z tego powodu następują-
cą mowę: „Ste zwycięstw w 20 kampaniach
wniosły tu 1500 nieprzyjacielskich chorągwi,
jako oznaki waleczności francuzów. Podłu-
gich latach chwały, nastąpiły kilkomiesięczne
nieszczęścia i znaki te zniknęły. Chorągwie
które woysko afrykańskie teraz zdobyło, zdo-
bić jedynie będą zamiast tamtych, tutejsze
sklepi ma. — Są one szczęśliwą wróżką, i do-
wodem, że waleczność francuzka niewyrodzi-
ła się; że młode nasze woysko ożywia mi-
łość oyczyzny; — że idzie za przykładem swych
przodków, i że potrafi bronić naszych swo-

bod i naszej niepodległości, gdyby nieba-
czny nieprzyjaciel nadszedł ziemię francuzką.,,

Jenerał Clauzel wydał dnia 4 września
z okrętu Algesiras na przystani algierskiej,
następujący rozkaz dzienny do wojska wypra-
wy afrykańskiej :

„Żołnierze! Przybywam stawić się na
waszém czele i oświecić was o wypadkach
miesiąca lipca, zaszyłych w Paryżu. Karol X.
już niepanuje. Gorszące targnienie się jego
ministrow na święte prawa Francuzów, pe-
zbawiły go tronu. Związek, który łączy kró-
la z narodem, wyroki z dnia 25 lipca zer-
wały. Wakujący tron został zaraz przez iz-
by prawodawcze naczelnikowi drugiej linii
Burbonów ofiarowany. Niewahała się Fran-
cya z wyrzeczeniem swych życzeń; i książę
Orleans, który już był namiestnikiem pań-
stwa, panuje teraz jako król Francuzów pod
imieniem Ludwika Filipa I. Konstytucya,
to ogniwo jedności, które mądry i sprawie-
dliwy prawodawca między sobą i Fracją u-
twierdził, przestaje teraz być ułudzeniem, i
pod patriotycznym monarchą staje się praw-
dą. Pod nim szanowane będą prawa wojska,
względem miary tylko będąc na zastugi; i wo-
jownicy po długich latach chwalebnej służby,
zapewnione mieć będą utrzymanie. — Żoł-
nierze! Znam wszystkie moje obowiązki
względem was, dopełnię ich z gorliwą rze-
telnością i tą miłością, jaką zawsze dla was
oddycham; lecz znam także i wasze obowiązki
względem oyczyzny, i jestem mocno prze-
konany, iż znajdę was zawsze godnymi jej
synami.,,

Znajdujący się w Paryżu oficerowie da-
wnego wojska podali królowi adres, przeszło
z 500 podpisami, w którym ofiarują monar-
sza swe usługi.

Dziennik Figaro wyraża: wszyscy nasi
biskupi *in partibus* mają być do swych dy-
cezyi odesłani.

BRUXELLA 19 września. — Onegdaj J.
K. W. książę Fryderyk powrócił do Antwer-
pii. Xąż Oranii wyjechał także do Biedy i
do Antwerpii. Powróci ztamąd do Hagi.

Kommissya bezpieczeństwa, wydała we-
zwanie do wszystkich, którzyby mieli jakie
użyteczne i patriotyczne myśli, względem od-
łączenia północnych prowincyi od południo-
wych; aby je podali teyże kommissyi z uwa-
gami swojemi, dotyczącemi się politycznych,
handlowych, lub przemysłowych widoków,
które bezstronnie rozważone zostaną.

W dzienniku belgickim czytamy: „Dnia
15 b. m. odbyło się w ratuszu zgromadzenie,
do którego przybrano jedn go kapitana, je-
dnego podofficera i jednego żołnierza gwar-
dyi narodowej, z każdej sekcyi. Na zgroma-
dzeniu tém, uchwalono adres do deputowa-
nych południowych prowincyi w Hadze obe-
mujący wiele żądań, — a mianowicie: iżby
prosil J. K. Mci, aby rozkazał cofnąć na swo-
je dawne leże wojska hollenderskie, stojące
dotąd w południowych prowincjach.,, O-
brady były bardzo burzliwe, ponieważ nie-
które osoby czyniły propozycye, które w ca-
le z wniesionem zapytaniem nie miały związ-
ku. Panu de Weger i inn członkom, u-
dało się przekonać zarządzenie o niedorzecz-
ności wielu żądań. Kommissya ułożyła
nakoniec adres, który wieczor jednomyślnie
przyjęty został. Deputacya, która się na to
dobrowolnie ofiarowała, wyjechała już z n m
do Hagi. Przed ratuszem zebrały się znaczne
stłniny ludu, ale gdy im Pp. Hooghorst i van
de Weger oznaymili, co zgromadzenie uchwa-
liło, rozeszły się przy radosnych okrzykach.

ALTENBURG 15 września. — Onegdaj miasto nasze było świadkiem podobnych scen, jakie niedawno zaszły w Lipsku i Dreźnie, i innych niemieckich miastach. Nastąpiło zbiegowisko pospólstwa, i to szczególnie wywarło złość swoją przeciw domom kilkunastu urzędników, do których powybijano drzwi i wszystkie sprzęty na ulicę powyrzucało. Wieczorem poczęły tłumy przeciw xiążącemu zamkowi. Xiążę, w towarzystwie xięcia następcy tronu, wyszedł na balkon i starał się dobrocią uspokoić pospólstwo, przyrzekając, że jutro rano przybędzie na ratusz dla wysłuchania prośb i życzeń. Istotnie udał się tam xiążę wedle swojego przyrzeczenia nazajutrz, wysłuchał żądań, które dotyczyły się szczególnie wysokich opłat konsumpcyjnych, przyrzekł uciążliwościom zaradzić; poczem wsiadł do powozu dla powrotu na zamek. Atoli rozczulony lud, wyłożył konie z pojazdu i zaciągnął dobrego xięcia przy nieustających radośnych okrzykach do pałacu.

— Dnia 17 — Po zaszłym tu zaburzeniu, do którego należało wielu obcych zbrodniarzy, powiększanej części już pochwytonych; przywrócony został porządek i dobrze myślący i wierni poddani, używają znowu spokojności. W chwili niebezpieczeństwa, utworzyła się gwardya obywatelska pod kierunkiem v. cekanclerza Gablenz. W skutek uczynionych panującemu xięciu prawą drogą przełożeń, wydał tenże xiążę do swych poddanych następującą odezwę: "OBYWATELE ALIENBURGA! Ważne zdarzenie zaszło w waszem mieście; lecz tém dla mnie droższem, że gdy z moim synem stanąłem w pośród was, odebrałem dowody naczulności waszey miłości. Wasze prośby i życzenia nie będą daremne. Obierzcie z wszystkich stanów miasta reprezentantów, któ-

rzy wraz z wiernymi moimi stanami radzać się będą nad rozwinięciem krajowej konstytucycy i dobra powszechnego. Wolą moją jest zaprowadzić oszczędność i zmniejszyć opłaty od mliwa i mięsa. Sciśle wszelkie dochodzone bydź mają nadużycia i surowo karane. Kochani i wierni mieszkańcy Altenburga! — Przed wszystkim połączcie się dla dzielnego utrzymania spokojności, porządku, bezpieczeństwa własności osób. Niechaj miłość oyczyny i honor kieruje waszemi krokami! Wasz oyciec i przyjaciel polega na waszey wierności i obywatelstwie. — W Altenburgu d. 14 września 1830.

Frederyk xiążę Saski.,

LEODYUM 16 września. — Onegdaj wieczór zaszły tu znowu smutne sceny. Wieczorem zaczęł się lud na wielu miejscach zgromadzać, a największa massa zebrała się przed sukiennicami, i zaczęła krzyżeć: "Broni! bronie nam dajcie!," Straż miejska odpowiedziała krzyżącym: "Przyjdziecie jutro rano, zapiszcie się do gwardyi, to dostaniecie bronie." Na to odezwały się głosy, że niechcą czekać i tłumy wdarły się gwałtem do sukiennic, gdzie d. 13 złożona została bronie. — W krótko nadeszły liczne patrole dla rozpedzenia wicherzycielów, lecz na próżno. — Nakoniec użyto bagnetów i wezwano buntowników po raz ostatni aby się rozeszli; ci zaś wzięli się do kamieni i niektórych z straży miejskiej pokaliczyli. Tu dano do nich ognia, poczem dopiero się rozeszli. Spodziewać się, iż podobne zdarzenie nastąpi. — Z powodu tej zdrożności, rencyja miasta przybrała do siebie 21 najsławniejszych obywateli, ku naradzeniu się z nimi o środkach do dalszego utrzymania porządku.

BRZEŃ MENU 9 września. — Król Karol X. który chciał założyć swoje mieszkanie w Dreźnie, będzie musiał, jak słyhać, odstąpić od swego zamysłu. Twierdzą albowiem, iż dwór saski nim udzielił w tej mierze odpowiedź ze swej strony, zasięgnął rady kilku dworów; poczem odmówił żądaniu.

HAMBURG 21 września. — Na przedognedayszem posiedzeniu zgromadzenia niemieckich badaczy natury, P. Struve z Dorpatu wyliczał zasługi niemieckich astronomów, a P. Went z Wrocławia czytał rozprawę o magnetyzmie zwierzęcym. — Na dzisiejszem posiedzeniu uchwalono też zgromadzenie, że w przyszłym roku zbierze się w Wiedniu.

Xiężna Moskwy (córka prezesa izby deputowanych P. Lafitte) przybyła tu dla oczekiwania na powrót małżonka swego z poselstwa od N. Króla francuzów do dworów duńskiego i szwedzkiego.

KASSEL 16 września. — Dzień wczorajszy był świadkiem niepamiętnej uroczystości. Gdy J. K. Wysokość książę Elektor za powrotem do swojej rezydencji, kazawszy oznaymić ludowi w dniu 13 b. m.: "Iż za-
"weze wysłucha słusznych prośb i zażaleń
"swoich poddanych; i że nieustannie tru-
"dni się dobrem kraju,, przyjął tegoż dnia z rana w tutejszym swoim pałacu, burmistrza i radę miasta Kassel, którzy złożyli mu podpisane od wielu obywateli i miekańców

miasta przełożenia, tyżące się ogólnego dobra kraju i potrzeb wiernych jego poddanych z prośbą, aby raczył zwołać stany krajowe. J. K. Wys. oświadczył deputacyi zamiary swe, które wszystkich obecnych rozczuliły: "Że szczerą jego wolą jest uczynić wszystko
"dla uszczęśliwienia ludu swego, i że tym
"końcem niebawnie zwoła stany.,, Zaledwo książę wyrzekł te słowa, gdy deputacya uniesiona radością, wykrzyknęła: "Niech
"żyje książę Elektor!,, Mnóstwo ludzi zebrało się niebawem na placu Frederyka, którzy unosząc kapelusze i chustki w górę, zapelniały powietrze radosnemi okrzyki i roniąc łzy wdzięczności, jedni drugich ścikal i całowali, winszując sobie nawzajem tak nadspodziewanego szczęścia.

— **Dnia 20 września.** — Jego Królewiczowska Mość książę Elektor, wydał pod dniem wczorajszym uniwersał do całego narodu w następującej osnowie:

"My Wilhelm II. Elektor. & & czy-
niemy wiadomo: Gdy uznaliśmy naylaskawiey za rzecz potrzebną, naradzić się ze stanami dawnego naszego elektorstwa, jako też przyłączonych do niego księstwa *Fritzlav* i miasta *Volkmarse*; przeto postanowiliśmy zwołać seym jak niegdy w r. 1816. Jest więc naszą naylaskawszą wolą i rozkazem, aby postowie zgromadzili się na d. 16 października r. b. do rezydencyonalne miasta naszego Kassel i t. d. — W *Wilhemshohre* dnia 19 września 1830. *Wilhelm Elektor.,,*

DONIESIENIA.

W dniu 5 października 1830 r o godzinie 10 ranney w Krakowie za Nową Bramą na targu bydłanym, w drodze ekzekucyi sądowej odbędzie się publiczna licytacya krow, jatowni jednej; — chęć licytować mających na czas i miejsce z gotowemi pieniędzmi zaprasza się.

W Krakowie dnia 30 września 1830 roku.

Teodor Jaworski kom: sąd.